

- komissio on syyllistynyt ilmeiseen tulkintavirheeseen katsomalla, ettei direktiivin 2003/54/EY 11 artiklan 4 kohdassa edellytetä, että kansalliset viranomaiset vetoavat sähkön toimitusvarmuuteen liittyviin syihin ja osoittavat niiden olemassaolon toteuttaakseen toimenpiteitä, jotka ovat ristiriidassa direktiivissä olevien yhdenmukaistavien säännösten kanssa. Tulkinta on ristiriidassa sen velvollisuuden kanssa, jonka mukaan poikkeussäännöksen sisältävää säännöstä on tulkittava suppeasti.
 - komission tulkinta direktiivin 2003/54/EY 11 artiklan 4 kohdasta merkitsisi sitä, että jäsenvaltioiden annettaisiin käyttää rajattomasti säännöstä, jota voidaan perustamissopimuksen 114 artiklan mukaan soveltaa vain siirtymäkauden ajan. Komission tulkinta on tämän vuoksi ristiriidassa direktiivin 2003/54/EY oikeusperustan kanssa.
 - komissio on syyllistynyt ilmeiseen virheeseen laskemalla direktiivissä 2003/54/EY vahvistetun 15 prosentin kynnyksen siten, että direktiivi jää vaille unionin lainsäätäjän tavoittelemaa tehokasta oikeusvaikutusta.
 - komissio on syyllistynyt ilmeiseen virheeseen, koska Espanjassa ei ole sellaisia sähkön toimitusvarmuuteen liittyviä ongelmia, jotka oikeuttaisivat ilmoitetun tukitoimen hyväksymiseen.
 - ilmoitettu tukitoimi ei ole direktiivin 2003/54/EY 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen edellytysten mukainen. Kyseisessä kohdassa säädetään, että julkisen palvelun velvoitteiden on oltava selkeästi määriteltyjä, avoimia, syrjimättömiä ja todennettavia, ja niillä on turvattava se, että EU:n sähköalan yritykset voivat tarjota jäsenvaltioiden kuluttajille palvelujaan tasapuolisesti.
- 2) Toinen kanneperuste: komissio on syyllistynyt ilmeiseen virheeseen katsomalla, että ilmoitettuun tukitoimeen voidaan soveltaa perustamissopimuksen 106 artiklan 2 kohtaa. Kantajat väittävät kanneperusteessaan, että
- komissio on tehnyt ilmeisen virheen katsomalla, että direktiivin 2003/54/EY 11 artiklan 4 kohdan säännökset tekevät tarpeettomaksi sen selvittämisen, vallitsevatko esillä olevassa asiassa edellytykset, joita julkisen palvelun velvoitteen vahvistamiselta välttämättä vaaditaan.
 - komissio on tehnyt ilmeisen virheen, koska se ei ole arvioinut oikein ilmoitetun toimen oikeasuhtaisuutta vaan keskittynyt arvioinnissaan vain sen selvittämiseen, ettei korvausta ole pidettävä kohtuuttoman suurena.
 - komissio ei ole perustamissopimuksen 106 artiklan 2 kohtaa soveltaessaan tarkastellut Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistetun omistusoikeuden loukkausta, johon ilmoitetulla toimella syyllistytään.

3) Kolmas kanneperuste: asiassa on rikottu tiettyjä menettelyllisiä vaatimuksia. Kantajat väittävät kanneperusteessaan, että

- komissio on rikkonut perustamissopimuksen 108 artiklaa ja asetuksen N:o 659/1999 (2) 4 artiklan 4 kohtaa, koska se ei ole aloittanut muodollista tutkintamenettelyä siitä huolimatta, että oli olemassa objektiivisia ja samansuuntaisia indisioita siitä, että ilmoitetun tuen soveltuvuuden arvioinnissa tulisi olemaan vaikeuksia.
- komissio on ylittänyt harkintavaltansa käyttämällä ennakoilmoitusvaihetta välttääkseen päätöksen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista jättämisestä.

(1) Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 96/92/EY kumoamisesta 26.6.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/54/EY (EUVL L 176, s. 37).

(2) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 7.10.2010 — Melli Bank v. neuvosto

(Asia T-492/10)

(2010/C 328/82)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Melli Bank plc (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: solicitor S. Gadhia, solicitor S. Ashley, D. Anderson, QC ja barrister R. Blakeley)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- Neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP (1) liitteen II taulukossa B oleva 5 kohta on kumottava siltä osin kuin se koskee kantajaa.
- Neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 668/2010 (2) liitteen taulukossa B oleva 3 kohta on kumottava siltä osin kuin se koskee kantajaa.
- Unionin tuomioistuimen on todettava, ettei neuvoston asetuksen (EY) N:o 423/2007 (3) 7 artiklan 2 kohdan d alakohtaa voida soveltaa kantajaan, ja
- velvoitettava neuvosto korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevassa asiassa kantaja vaatii unionin tuomioistuinta kumoamaan osittain neuvoston täytäntöönpanoasetuksen N:o 668/2010 ja neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP siltä osin kuin kantaja on sisällytetty niitä luonnollisia ja oikeushenkilöitä, yhteisöjä ja elimiä koskevaan luetteloon, joiden varat ja taloudelliset resurssit jäädytetään mainitun säännöksen mukaisesti. Lisäksi kantaja vaatii SEUT 277 artiklan nojalla, ettei neuvoston asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan d alakohtaa sovelleta.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin oikeudellisiin perusteisiin.

Ensinnäkin kantaja väittää, että riidanalaisista asetusta ja päätöstä hyväksyttäessä on loukattu kantajan puolustautumisoikeuksia ja sen oikeutta tosiasialliseen oikeussuojaan, koska neuvoston esittämät perustelut eivät ole riittäviä, jotta kantaja voisi ymmärtää, millä perusteella se on nimetty ja näin ollen sen varat on jäädytetty.

Kantaja väittää lisäksi, että neuvosto ei ole esittänyt sille näyttöä ja/tai asiakirjoja siitä aineistosta, johon neuvosto on perustanut päätöksensä ja että kantajaa ei näin ollen ole kuultu nimeämisestään asianmukaisesti.

Toiseksi kantaja väittää, että sen nimeämisen olennaiset kriteerit eivät täyty ja/tai että neuvosto teki ilmeisen arviointivirheen, kun se ratkaisi sen, täytyivätkö kyseiset kriteerit vai eivät. Kantaja toteaa myös, että se ei ole sellaisen yhteisön ”omistuksessa tai määräysvallassa”, joka osallistuu tai jolla on suora yhteys Iranin väitettävien joukkotuhoukaseiden leviämistä edistävään ydinenergia-alan toimintaan tai ydinasejärjestelmien kehittämiseen tai joka antaa tukea tällaiselle toiminnalle, siinä merkityksessä, joka ilmaisulle ”omistuksessa tai määräysvallassa” on annettu asiassa T-246/08, Melli Bank vastaan neuvosto, annetussa tuomiossa (4).

Kolmanneksi kantaja katsoo, että siltä osin kuin neuvoston asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan d alakohta ja/tai neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP 20 artiklan 1 kohdan b alakohta ovat pakottavia ja edellyttävät, että neuvosto nimeää nimetyn emoyhtiön minkä hyvänsä tytäryhtiön, kyseiset säännökset ovat lainvastaisia.

Neljänneksi kantaja katsoo, että sen emoyhtiön ja näin ollen kantajan nimeämisen olennaiset kriteerit eivät täyty ja/tai että neuvosto teki ilmeisen arviointivirheen, kun se ratkaisi sen, täytyivätkö kyseiset kriteerit vai eivät. Kantaja väittää, jos sen emoyhtiö menestyy riitauttaessaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1100/2009 (5) (asia T-35/10) (6) ja neuvoston päätöksen 2008/475/EY (7) (asia T-390/08) (8), neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 668/2010 ja neuvoston päätös 2010/413/YUTP on kumottava siltä osin kuin niitä sovelletaan kantajaan.

Viidenneksi kantaja väittää, että sen nimeäminen ja kaikkien sen varojen jäädyttäminen maailmanlaajuisesti eivät ole missään järjestyksessä suhteessa neuvoston tavoittelemaan päämäärään nähden ja ne loukkaavat kantajan omistusoikeutta. Lisäksi se väittää, että määrätty rajoittavat toimenpiteet eivät ole oikeassa suhteessa niillä tavoiteltavaan päämäärään nähden, koska niistä aiheutuu huomattavaa vahinkoa kantajalle eivätkä ne ole vähiten rajoittava keino, jota olisi voitu käyttää.

- (1) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 tehty neuvoston päätös, EUVL L 195, s. 39.
- (2) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 26.7.2010 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 668/2010, EUVL L 195, s. 25.
- (3) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 19.4.2007 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 423/2007, EUVL L 103, s. 1.
- (4) Yhdistetyt asiat T-246/08 ja T-332/08, Melli Bank v. neuvosto, tuomio 9.7.2009, Kok., s. II-2629, vireillä oleva muutoksenhaku asia C-380/09 P, Melli Bank v. neuvosto, EUVL C 282, s. 30.
- (5) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta ja päätöksen 2008/475/EY kumoamisesta 17.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1100/2009, EUVL L 303, s. 31.
- (6) Asia T-35/10, Bank Melli Iran v. neuvosto, EUVL C 100, s. 47.
- (7) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 23.6.2008 tehty neuvoston päätös, EUVL L 163, s. 29.
- (8) Yhdistetyt asiat T-390/08, Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomio 14.10.2009, Kok., s. II-3967, vireillä oleva muutoksenhaku asia C-548/09 P, Bank Melli Iran v. neuvosto, EUVL C 80, s. 10.

Kanne 7.10.2010 — Persia International Bank v. neuvosto

(Asia T-493/10)

(2010/C 328/83)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Persia International Bank plc (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: solicitor S. Gadhia, solicitor S. Ashley, D. Anderson, QC ja barrister R. Blakeley)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

— Neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 668/2010 (1) liitteen taulukossa B oleva 2 kohta on kumottava siltä osin kuin se koskee kantajaa.